

198. Ég felé visz vándorutunk...

1. Ég fe - lé visz ván - dor - u - tunk Is - ten szent or -

szá - gá - ba, A leg - na - gyobb kí - ván - sá - gunk

Jut - ni ö - rök ha - zánk - ba. Si - et - ve mi

o - da tar - tunk, Ho - vá szí - vünk be - tért rég,

13

S lé - lek - ben a mennyben vagyunk, Bár e föl - dőn é - lünk még.

2. Őt választja törekvésünk, Jézust, kit szívünk szeret,
És mi csupán néki élünk, Mert Ő is szeret minket;
Lelkünknek Ő örömet ad, S meglelégedettséget,
Nem vágyódik lelkünk másra, Csak Ő ad békességet.
3. Vonza Krisztus szeretete Hű szívünket mágnesként,
Ez buzdítja a szívünket Hő imára naponként.
Járásunk és egész éltünk Színe előtt történik,
Azért szavunk és a tettünk Hitetlenek nem értik.
4. Habár bennünket gúnyolnak, Ő parancsolta nekünk,
Hogy áldjuk, akik átkoznak, Szeressük ellenségünk;
Az, ki meghalt miérettünk, Minékünk készít helyet;
Kívánja, hogy földi éltünk Legyen istentisztelet.
5. Lehetnének-e fenn a mennyben, Lakhatna-e lelkünk ott,
Ha szavunkban és tettünkben Nem lennének irgalmasok,
S csak azt szeretnénk, ki szeret, Gyűlölnénk azt, ki gyűlöl,
És nem vennénk le a terhet A mi testvéreinkről?
6. Míg irigység él szívünkben, Míg gyalázunk s gyűlölünk,
Addig nem lehet a mennyben, Nem lakhat ott fenn szívünk.
A szeretet tesz bennünket Hasonlókká Urunkhoz,
Tanít, hogy komolyan küzdve Elérjünk majd célunkhoz.
7. El ne engedj tőled mennem, Megváltóm, kit szeretek;
Nevelj, formálj, taníts engem, Hogy lelkileg élhessek;
A föld földivé ne tegye Szívemet s szándékomat,
Hogy majd egykor fenn a mennyben Boldog legyek általad!

*Mert mi mint mennyei polgárok vagyunk: honnét a megtartó
Úr Jézus Krisztust is várjuk.*

Filippi 3:20.